

מ"ת 37287/07/15 - יצחק אלחנן בן עמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא (בפועל) מ"ת 37287-07-15
מדינת ישראל נ' אלימלך ואח'

מספר בקשה: 71

יצחק אלחנן בן עמי (עצור בפיקוח)
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

המבקש

נ ג ד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שחר מלול מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

לפניי בקשתו של המבקש, השווה במעצר באיזוק אלקטרוני מזה כשלושה חודשים, להורות לשירות המבחן לבחון את בקשתו להשתלב בעבודה בפיקוח רציף של מעסיק.

רקע עובדתי

1. ביום 19.7.15 הוגש נגד המבקש וארבעה נוספים כתב אישום המייחס להם עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(2) ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, וכן עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק האמור. המבקש הואשם גם בהפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

עיקרי העובדות שבכתב האישום הם, כי החמישה תקפו את המתלון כאשר המתלון ומשפחתו שהו בבריכת מלון "גני ירושלים", ובתו של המתלון נמצאת בידיו. למתלון נגרמו שבר באף, המטומה מתחת לעין, חתך בלחי, שפשוף בשפה העליונה, אודם ונפיחות מעל האוזן ושפשופים בגב, והוא סבל מהקאות בלילה שלאחר האירוע. כמו כן איימו עליו כי ימות באותו יום, אם לא יעזוב את המקום.

בעניינו של המבקש הוסף בכתב האישום, כי כאשר הבחין המבקש בשוטרים אשר הגיעו לביתו לעצרו, נמלט מהם בריצה עד אשר נתפס על ידי אחד מהשוטרים. במהלך כך, נפלו המבקש והשוטר לארץ והמבקש ניסה להיחלץ מאחיזתו של השוטר, לא אפשר לשוטרים לאזוק את ידיו, צעק וקילל את השוטרים.

2. בהחלטה מיום 9.8.15 נקבע, כי קיימות ראיות לכאורה גם בעניינו של המבקש ושירות המבחן התבקש להגיש חוות דעת ובחינה של אפשרות לחלופת מעצר.

3. בתסקיר מיום 27.8.15 העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגותו ואלימות מצדו כלפי סביבתו כשהחומרה עלולה להיות בינונית-קשה.

4. תסקיר משלים בעניינו של המבקש הוגש ביום 8.9.15. בהחלטה מיום 10.9.15 הורה נשיאו של בית משפט זה, כב' השופט ד' חשין, על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא.
5. כחודש בלבד לאחר מכן, הפר המבקש פעמיים את ההנחיה בדבר מעצר הבית, וביום 1.12.15 הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר בבקשה.
6. ביום 9.12.15 קבע הנשיא, כי מדובר בהפרות שאינן מהותיות, ובשל השיהוי בהגשת הבקשה של המשיבה, יש להורות על שחרורו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני. מני אז שוהה המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני.

הבקשה והתגובה

7. בבקשה שלפני עותר המבקש להורות לשירות המבחן לבחון את בקשתו להשתלב בעבודה, כאשר יהיה נתון בפיקוח מלא של המעסיק.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה, ועיקר הנימוק הוא כי המבקש נמצא במעצר בפיקוח אלקטרוני, ויש להתייחס אליו כאל עצור עד תום ההליכים ולא כמי ששוחרר לחלופת מעצר. עוד נטען, כי הבקשה אינה עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), היינו, גיליון של עובדות חדשות; או שינוי נסיבות; או חלוף זמן ניכר ממתן ההחלטה בנושא המעצר או השחרור לחלופה ועד למועד הגשת הבקשה.
9. על פי הנתען, הבקשה אינה מגלה כל עובדות חדשות או שינוי נסיבות המצדיק את קבלתה. בנוסף נטען, כי הבקשה הוגשה כשלושה חודשים בלבד לאחר שבית המשפט הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ואין בחלוף זמן זה קצר כדי לגבש עילה לעיון חוזר.
- עוד ציין ב"כ המשיבה, כי בתיק העיקרי נקבעו שלושה מועדי הוכחות בתחילת חודש מאי הקרוב.
10. בתשובה לתגובת המשיבה, השיב ב"כ המבקש, כי אכן ברגיל כל עוד המבקש עצור באיזוק אלקטרוני אין מקום לפתיחת חלונות ליציאה לעבודה, אולם בקשתו היא לשקול הקלה בתנאי השחרור, היינו, החלפת המעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופת מעצר ומתן אישור ליציאה לעבודה. לעניין זה מפנה ב"כ המבקש לעניינו של נאשם אחר בתיק זה אשר לאחר הפרת תנאי השחרור נעצר, ובחלוף זמן שוחרר לחלופת מעצר.

דין והכרעה

11. ב"כ המבקש הגיש הודעה ולפיה מסר לו ב"כ המשיבה, כי אין לו התנגדות שהחלטת בית המשפט

בבקשה להגשת תסקיר שיבחן את הבקשה ליציאה לעבודה על כל הכרוך בכך, תינתן ללא קיום דיון. החלטה זו אכן ניתנת, על פי הסכמת הצדדים, בלא שקיום דיון אלא על יסוד הטענות שבכתב שהגישו ב"כ הצדדים.

12. סעיף 52 לחוק המעצרים קובע, כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

13. יודגש, כי על אף שהעורר איננו עצור מאחורי סורג ובריאח אלא עצור בפיקוח אלקטרוני, אין מעמדו כמי ששחרר לחלופת מעצר. נפסק כבר, כי האיזוק האלקטרוני הוא מעצר לכל דבר ועניין, על כל המשתמע מכך, אלא שאין הוא מאחורי סורג ובריאח (בש"פ 5282/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.8.15)). כפי שצוין שם, ניתן להשקיף על אמצעי הפיקוח האלקטרוני, כעל אמצעי המצוי ב"מדרג הביניים" בין שחרור לחלופת מעצר לבין מעצר עד תום ההליכים במתקן כליאה.

אשר למעצר בפיקוח אלקטרוני נאמר, כי לכך **"משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריאח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת, כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני, לא ניתן לאשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן, מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאוררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה, כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרורו לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה"** (בש"פ 966/16 מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.16), פסקה 9, בהחלטת כב' השופטת ע' ברון).

14. כפי שצוין ב"כ המבקש בתשובתו לתגובת המשיבה, אין בקשתו מכוונת לאפשר למבקש "חלונות" לצורך יציאה לעבודה, כפי שניתן היה להבין מבקשתו המקורית, אלא קבלת תסקיר של שירות המבחן על מנת לבחון את האפשרות לעבור מסטטוס של "עצור בפיקוח אלקטרוני" לסטטוס של "חלופת מעצר במעצר בית", ואזי לצאת לעבודה בפיקוח המפקח-המעביד המוצע.

15. כעולה מסקירת העובדות בעניינו של המבקש, שוחרר המבקש למעצר בית ביום 10.9.15 ובחלוף כחודש ימים הפר לראשונה את תנאי מעצר הבית, וכעבור כ- 20 יום הפר בפעם נוספת את האמון שניתן בו. כפי שצוין, נשיא בית המשפט, כב' השופט ד' חשין, קבע כי מדובר בהפרות שאינן מהותיות ובשל השיהוי שחל בהגשת הבקשה על ידי המשיבה לעיון מחדש בהחלטה לשחרר את המבקש למעצר בית, הורה ביום 9.12.15, על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

16. מקובלת עליי טענת ב"כ המשיבה, כי במקרה שלפנינו אין המדובר בגיליון של עובדות חדשות או כי חל שינוי בנסיבות, המצדיק עיון מחדש. השאלה שלפניי היא האם חלף "זמן ניכר" ממיתן ההחלטה בנושא המעצר באיזוק האלקטרוני, ועד למועד הגשת הבקשה. בית המשפט העליון עמד בעבר על כך שלמוח "חלוף הזמן" יש ליתן פרשנות גמישה, אשר עשויה להשתנות בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ד' חשין (בכהונתו בבית המשפט העליון) בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.06):

"הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בן היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות".

17. כעולה מהאמור לעיל, המבקש שוחרר לחלופת מעצר ולאחר שהפר אותו פעמיים, נעצר עד תום ההליכים באיזוק אלקטרוני. מאז אותה החלטה חלפו כשלושה חודשים עד להגשת הבקשה הנוכחית. כפי שנפסק, לא ניתן לקבוע מסמרות האם פרק זמן של שלושה חודשים או ארבעה חודשים, או למעלה מכך, מהווים משום "זמן ניכר". כל מקרה ונסיבותיו. לעניין זה אציין, כי ב"כ המשיבה הפנה להחלטה שניתנה על ידי כב' השופט א' שוהם בבש"פ 1243/16 סמיר בויאת נ' מדינת ישראל (10.3.16), שם קבע כי באותן נסיבות אין הצדקה לעיין מחדש בתנאי שחרורו של העורר לחלופת מעצר בחלוף כארבעה חודשים. דא עקא, אין הנדון דומה לראיה. באותו עניין, היה העורר רשאי לצאת לעבודה למשך 10 שעות ביום, וכן אושרו לו שעותיים של "התאווורות" לאחר מכן, ושהותו במעצר בית הוגבלה לשעות הלילה בלבד ללא איזוק אלקטרוני. בית המשפט דחה את בקשתו לשחררו ללא מגבלה כלשהי. בעניינו המבוקש הוא לבקש תסקיר של שירות המבחן ולבחון אפשרות להמיר את המעצר בפיקוח אלקטרוני במעצר בית ולאפשר למשיב חלון ליציאה לעבודה.

18. לאחר ששקלתי את טענות ב"כ הצדדים, ובשים לב למכלול הנסיבות - לרבות חומרת העבירות בהן הואשם המבקש, פרק הזמן שחלף מעת מעצרו והגשת כתב האישום, שחרורו בעבר למעצר בית, כמו גם שתי ההפרות הקלות של האמון שניתן בו לעת השחרור למעצר בית ופרק הזמן שבו עצור המבקש באיזוק אלקטרוני - הגעתי לכלל מסקנה, מבלי לטעת תקוות שווא בליבו של המבקש ומבלי לקבוע האם יש מקום להיעתר לבקשת המבקש לאפשר לו לצאת לעבודה, היה ויומלץ על כך על ידי שירות המבחן, כי יש מקום לקבלת תסקיר משלים של שירות המבחן.

19. אשר על כן, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר משלים ולבחון את מידת מסוכנותו של המבקש, והאם ניתן להיעתר לבקשתו לבטל את האיזוק האלקטרוני, ולאפשר חלופת מעצר במעצר בית, וכן לצאת לעבודה בשעות מוגדרות תחת פיקוחו של המפקח המוצע.

כן מתבקש שירות המבחן לבחון את סוג העבודה ומקום העבודה המוצעים על ידי המבקש, וכן את מידת התאמתו, או אי התאמתו, של המפקח המוצע, לפקח על המבקש החל משעת יציאתו מהבית לעבודה ועד לשובו הביתה בסיום העבודה.

20. התסקיר יוגש לא יאחר מיום 17.4.16.

21. נקבע לדין לאחר קבלת התסקיר ליום 19.4.16 בשעה 11:00.

22. המזכירות תשלח החלטה זו לשירות המבחן ותוודא קבלתה.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.